

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1312/2021
02.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Слободана Антонића, поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 172/19 од 09.08.2021. године и Кж2 бр. 1224/21 од 26.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 02. марта 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Слободана Антонића, поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.172/19 од 09.08.2021. године и Кж2 бр. 1224/21 од 26.08.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 172/19 од 09.08.2021. године, одбачен је као неблагоприятан захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Антонића од 22.07.2021. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 бр. 1224/21 од 26.08.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 172/19 од 09.08.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Слободан Антонић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења тако што ће усвојити захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка или да побијана решења укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и

браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након размотрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцена навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче да су нижестепена решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, исту повреду закона бранилац окривљеног – адвокат Слободан Антонић истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а Апелациони суд у Новом Саду, одлучујући у другом степену, у својој одлуци Кж2 бр.1224/21 од 26.08.2021. године, оценио је ове жалбене наводе неоснованим и о томе – да је захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка неблаговремен јер је поднет након истека рока од годину дана од дана правноснажности пресуде, на страни 2, став 3 и 4 и страни 3 став први и други, изнео јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге и упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

И по налажењу овога суда, бранилац окривљеног је право на накнаду трошкова изгубио пре доношења одлуке Уставног суда Републике Србије I Уз – 134/2019, којом је утврђено да одредба члана 262. став 2. ЗКП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ... 35/19) у делу који гласи: „Подаци о висини трошкова и захтева за њихову накнаду могу се поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1 овог члана“ није у сагласности са Уставом и потврђеним међународним уговором.

Наиме, рок од једне године од дана правноснажности пресуде истекао је дана 22.05.2020. године, па како је наведена одлука Уставног суда почела да важи дана 24.03.2021. године, и не може се применити ретроактивно, то је у потпуности правилан став нижестепених судова да је захтев браниоца за накнаду трошкова од 22.07.2021. године неблаговремен.

Са изложених разлога, налазећи да нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се поднетим захтевом неосновано указује, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци пресуде, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић